

[Sevelsted.]

skellige Oplysninger, inden man kunde give Forslaget sin Tilslutning. Men paa Ministerens indtrængende Henstilling om Frafald af disse Krav og med Løfte fra den højtærede Minister, om at disse Oplysninger, som man havde ønsket, skulde blive tilvejebragt i Sommerens Løb, altsaa til Efteraaret, naar Ministerens store Socialforslag kom til Forhandling, frafaldt Venstre sine Ønsker og Krav i saa Henseende og stemte for Ministerens Forslag den Gang.

Men jeg maa sige, at naar Ministeren nu atter møder her med et Forslag om en Forhøjelse af Statens Tilskud til Hjælpekasseudgifter, maa Venstre, inden vi tager afgørende Stilling til dette Forslag, forlange, at de Oplysninger, man den Gang begærede, bliver tilvejebragt, saa man virkelig faar Klarhed over, hvor stor en Del af Hjælpekasseudgifterne der skyldes den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelses Bortfald. Venstre kan ikke paa det nuværende Tidspunkt give dette Forslag sin Tilslutning uden at faa disse Oplysninger. Vi vil gaa med til en saglig Forhandling i et Udvalg om Forslaget; men som jeg har sagt, vil man fra Venstres Side kræve disse Oplysninger, og kan de ikke tilvejebringes nu, maa vi fra Venstres Side henstille, at et Forslag af den Art hviler, indtil Ministeren har tilvejebragt de ønskede Oplysninger.

Carlsen-Skiødt: Ved Behandlingen af det her i Tinget under 11. Oktober 1929 fremsatte Forslag om at forhøje det i Lov af 1913 fastsatte Beløb af 250 000 Kr. til 1½ Mill. Kr. som Statskassens Bidrag til Hjælpekasserne udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi var betænkelige ved den foreslaaede Fremgangsmaade, der efter vor Mening kunde anspore Hjælpekasserne og Kommunalbestyrelserne til at benytte Hjælpekasserne til Understøttelser, som ikke var tilsigtede med Loven, naar disse Kasser kunde regne med forhøjede aarlige Tilskud eller, som nu foreslaaet, ekstraordinære Tilskud. Det var Princippet, Fremgangsmaaden, vi var meget betænkelige ved. Denne vor Betænkelighed er ikke blevet mindre i de Maaneder, der er hengaaet, siden det af mig omtalte Forslag var til Behandling her i Tinget, og det her foreliggende Forslag har endda yderligere øget disse Betænkeligheder.

For det første fremtræder Tilskuddet som et ekstraordinært Tilskud for Aaret 1929—30, for hvilket Tidsrum der endnu ikke findes nogen samlet Opførelse, hvorefter man kan se, om Trangen er til Stede, og om

Begrundelsen er vel underbygget. Og dernæst har Forslaget i § 2 efter min Opfattelse en noget uheldig Tilføjelse. Der staar nemlig, at hvis der ikke er udbetalt et Beløb, svarende til mindst 50 Ø. pr. Indbygger i Kommunen, faar Kommunen ikke Andel i dette ekstraordinære Tilskud. Det vil altsaa sige, at hvis Udgiften f. Eks. er 49 Ø., faar Kommunen intet, og derfor vil formentlig i alt Fald adskillige Kommuner sørge for at komme op over Tallet 50 Ø. Det er en Ansporing fra Lovgivningsmagtens Side, som jeg finder yderst uheldig.

Ved den førnævnte Lovs Vedtagelse her i Tinget den 14. Januar 1930 blev Statens Tilskud forhøjet fra 250 000 til 1½ Mill. Kr., idet de tre Partier stemte for Lovforslaget. Denne Forhøjelse gjaldt for Aaret 1928—29. Nu fremsætter Ministeren Forslag om et ekstraordinært Tilskud paa 1 Mill. Kr.; og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om det er Tanken senere her i Tinget at søge det ordinære Tilskud, som jo efter Loven af 1913 er fastsat til 250 000 Kr., forhøjet til f. Eks. 1½ Million, ogsaa for Aaret 1929—30, foruden det her foreslaaede ekstraordinære Tilskud paa 1 Mill. Kr., eller om Ministeren tænker at blive staaende ved det en Gang i Loven fastsatte Beløb paa 250 000 Kr. Det forekommer mig, at man maa vide dette for at kunne tage endelig Stilling til Spørgsmaalet.

Det forekommer mig, at der er saa meget mere Grund til at spørge herom, som der i Bemærkningerne staar:

„Naar man imidlertid ikke har foreslaaet en større samlet Statsrefusion end 1 Mill. Kr., skyldes dette særlig, at der igennem Lov Nr. 7 af 14. Januar 1930 om Ændring i Lov Nr. 101 af 29. April 1913 om Hjælpekasser allerede er ydet Kommunerne en ekstraordinær Støtte fra Staten i Forhold til de foregaaende Aar paa 750 000 Kr.“

Der henvises til Begrundelsen i Bemærkningerne for, at Statens samlede Refusion ikke maa udgøre over 1 Mill. Kr. Det forekommer mig, at der er en Uklarhed i Bemærkningernes Begrundelse for, at det Tilskud paa 750 000 Kr., der tidligere gennem en Aarrække har været bevilget, er forhøjet til 1½ Million; thi det Beløb gjaldt jo for Aaret 1928—29, hvorimod det Beløb, der nu er Tale om, skulde gælde Finansaaret 1929—30. Jeg spørger derfor om, hvorledes det skal forstaaes; for de Beløb, der skulde bruges til at dække Udgifter i 1928—29, kan jo ikke bruges til at dække Udgifter i 1929—30, de er jo brugt, og Spørgsmaalet er derfor nu, om den ene